Napsal uživatel Miloš Keller
Pátek, 30 Červen 2023 20:13

Co týden, to představení jednoho CD. Začínali jsme ale spíše maxisinglem **Lenky Slabé a Triolly** , neb obsahuje „pouze“ 5 písní. Triolla je ostřílená sestava (Áda Vostrý, Luboš Stráník a Zdeněk Schwager), která dává záruku hudební jistoty, muzikanti jsou již vybouření a přinášejí tak to nejlepší ze své celoživotní zkušenosti. A totéž platí i o sólistce. A tak dostáváme pět pěkných, klidných písniček jakoby ze sedmdesátek, veskrze dýchající pohodou. Já jsem si oblíbil *Pojď nebem plout* a *Zlý časy*, pokud by se první čtyři písně zdály někomu stále v jednom duchu, závěrečná *Bílá holuběnka* ho přesvědčí, že Triolla „umí“.

Další CD bylo pro mě jistou novinkou – skupina **Vesla** a CD ***V rákosí***. Vlastně dvojice Jiří Lukš a Standa Valach (a pochopitelně na desce další hosté). Oblíbil jsem si *Lovíme v rákosí*, *Do hor* a *Pastýřskou* – vesměs rychlejší a dynamičtější skladby. Ty ostatní, ve volnějším tempu, sice ukazují kytarovou zdatnost interpretů i aranžérské umění, jakož i příjemně ladící vokály, ale postupují trošku bezradně a možná i podle jednoho schématu (*Narcis, Návraty, Nový svět*). Plusem jsou krátké stopáže, interpreti motivy zbytečně nenatahují, končí dříve, než by začali nudit. A soudnost interpretů se cení také. K albu se tudíž z výše uvedeného důvodu rádi vrátíte.{desky1804}

Další CD mě dlouho nechávalo na rozpacích, co je název skupiny a co název CD ***Svět vlků*** – **Zavěšený kafe**. Písně obou názvů jsou na CD obsaženy, takže ani to mi nepomohlo. Co se týče muziky, je autorem Pavel Kohn, o texty se kromě něj podělili i další spolupracovníci. Zaujaly mě skladby

Zavěšený kafe
,
Křídla
a
Offroad
– opět ty rychlejší, kde se objevují jasné bluegrassové názvuky – a tahle poloha jim evidentně sluší, jsou v ní doma a jde jim. Z nástrojů pak housle a banjo – velmi příjemně a výrazně kořenící zvuk skupiny. V písních pomalejších se trochu bezradně utápějí v pokusech o „městský židličkový folk“, mimo
Panenky z máku
, která má silný náboj, daný zpěvem i textem.{desky 1776}

Nu, a nakonec CD skupiny
Huménečko
Za duhou
. Na to jsem byl zvlášť zvědav, trochu v kontextu s v jiném článku popisovaném albu skupiny Isara – jakpak se Huménečko od minulého alba proměnilo? Proměnilo se jedině k lepšímu. Zůstal výrazný a charakteristický cimbál, prohloubila se inspirace moravskou lidovou hudbou, ze které si skupina bere to nadčasové do svých písní, ale neopisuje, nekopíruje, ani se jí nesnaží přiblížit, ale na těchto základech staví moderně znějící folkové písně s tématy mírně historizujícími, ale promlouvajícími k současnosti. Opět je kapela lepší v dynamičtějších a výrazných písních, já si vybral
Sokolí, Promarněné chvíle štěstí
a
Dobojované
. Na albu je celkem 13 písní, a tak si pravděpodobně každý může vytvořit svou oblíbenou trojici, čtveřici, pětici… písní. Podobně jako výše zmíněná Isara, je i Huménečko stylově ojedinělým zjevem ve folku a určuje směr jeho vývoje.{desky 1801}